

REDACTIA

Arad, Dealul Ferencz-utca nr. 30.

ABONAMENTUL

Pentru Anstro-Ungaria:

un an . . . . . 20 cor.

1/2 an . . . . . 10 "

1/4 an . . . . . 5 "

1 luna . . . . . 2 "

Pentru România și străinătate pe an 40 franci.

Anul de Duminecă pe an 4 coroane.

Pentru România și străinătate pe an 40 franci.

Anul de Duminecă pe an 4 coroane.

Anul de Duminecă pe an 4 coroane.

Anul de Duminecă pe an 4 coroane.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA

Arad, Dealul Ferencz-utca nr. 30.

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b. de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502.

Scrisori nefrancate nu se primesc

INFUSIUNE.

Nivelul parlamentului din Budapesta a căzut mult sub linia seriozității și obiectivității.

Căci ce altceva însemnează violențele atacuri ce se îndreptăză zi de zi contra cabinetului, atacuri prelungite, pe chestii fără importanță intrinsecă? O adevărată harță, în care rămburele nu-l vei afla în judecata obiectivă, ci pur și simplu în involturi de patimi nedemne de un corp legislativ.

Afacerea Nessi a crescut de s'a făcut cauză celebră, luată fiind drept cal de bătaie contra ministrului de convezi, — care altcum înțelege datorințele militare decât demagogii kossuthiști.

E deprimator să vezi că un parlament se frământă și se trudește cu astfel de chestii, dar e totodată caracteristic, că reprezentanții „națiunii”, vajnicii kossuthiști, se agață de toate nimicurile, întinzându-și pe față câte-un vâl ceruit de „durere pentru patrie”, un vâl prin care se întrezăresc atacurile îndreptate contra Coroanei, contra casei domnitoare.

Imnul Casei domnitoare, s'a spus în parlamentul din Budapesta, este un cântec al călailor! Și aceasta se poate spune într'un parlament, din sinul căruia Majestatea Sa 'și-a ales sfetnici? Aceasta o pot spune, îndrăznesc a o spune aceia, peste cari s'a revărsat toată bunătatea unui regim constituțional și tot darul unui Domnitor pașnic, bun și blând?

Simptomul acesta denotă o stare morbidă, denotă predispoziții destructive.

Fără îndoială, kossuthismul a fost și este reprezentantul unui mod fals de a concepe și de a cuprinde rostul politic atât al acestei țări, cât și al poporului maghiar. Lupta de idei însă, ori-care ar fi acelea, este de stimat și de acceptat, pe terenul legal.

Nu mai este însă o luptă de idei aceea pe care opoziția patimașă din parlamentul țării duce astăzi contra — Casei domnitoare.

Principiul nes-bordinațiunii în armată, luat drept principiu de libertate individuală; nerespectarea îndatoririlor tale militare, luată drept patriotism, sunt călcări în picioare a legilor și instituțiilor țării și bruscare Dinastiei, — armele cu cari poartă kossuthiștii lupta „constituțională”.

Unele ziare și unii politicieni de această speță merg mai departe. Nu se sfiesc a pune teze paradoxale, ca conflictul între Impăratul Austriei și Regele Ungariei, — etc.

Astfel de figuri ar putea forma jocuri de copii și ghicitori, la nici un caz însă demnitare, conștiința situațiunii și datoriei pentru un politician.

Dați obiectivitate certă dela demagog? De sigur că zadarnic vei căuta-o aceasta la dînsul.

Dacă însă politicianii de băleți își găsesc hrana morală în scandal, în sinuări și provocări, dacă acești oameni

patimilor rele sunt robi, o urmare firească, un semn și îndemn trebuie să fie pentru cei de sus cât și pentru cei de jos, că această stare de lucruri nu mai este normală, nă mai poate fi susținută.

Aceste elemente nefaste împedecă și strică înaintarea normală, — trebuiesc deci înlăturate, ca elemente putrede, usate, fără ideal mai înalt și cari lupta într'o formă nedemna de o viață parlamentară. Se cere, pretinde timpul și pretind împrejurările o infusiune, ca sânge nou, nevițiat, să se introducă în corpul parlamentar, ca de-acolo să se poată începe o reformare a vieții politice, a vieții publice. Elementele turbulente trebuiesc înfrinate, parlamentul trebuie să fie relnoit cu oameni conștiinți de ceea-ce au să represinte și să lucreze, pornind de pe baze obiective, ear nu mănate de pasiuni urite, provocătoare de neîncredere în sus, turburătoare în jos.

Intâlnirea a patru monarhi.
Ziarul „Berliner Tagblatt” i-se scrie din Copenhaga, că Țarul Rusiei, împăratul Germaniei și regele Englieteret vor face în primăvara viitoare deodată o vizită regelui Cristian al Danemarcei. Intâlnirea va avea loc în castelul regal din Fredensburg. Impăratul german va fi invitat la această intâlnire la expresă dorință a Țarului rusesc — spune știrea foit berlineze.

Revoluție în Serbia. Tot ziarul „Berliner Tagblatt” i-se raportează din Viena, că în Serbia e mare teama de izbucnirea unei revoluțiuni. Știrea vieneză încheie: „Suntem convingți, că monarhia austro-ungară nu va privi neactivă mișcările revoluționare din Serbia”.

Alegerile pentru Congres.

Duminecă s'a ținut scrutinul pentru alegerile de mirenii la Congresul Național bisericesc, pe teritoriul Consistorului aradan. Până acum am primit știri despre următoarele rezultate:

Cercul M.-Radna:	
Dr. I. Suciu	996 voturi ales.
Beleș János	364 „ căzut.
Cercul Arad:	
Aurel Petrovici 528	„ ales.
Lazar Ghebeleş 296	„ căzut.
Cercul Halmagiu:	
Petru Truța	ales unanim.
Cercul Buteni:	
Vasile Goldiș	ales unanim.
Cercul Giula:	
Dr. Nicolae Oncu	ales cu mare majoritate.
Cercul Lipova:	
Zeno Mocsonyi	ales.
Cercul Birchișului:	
Virgil Tomici	ales cu mare majoritate, în contra candidatului mocsonyist Dr. Dobrin.
Cercul Vinga:	
Vicențiu Babeș	236 ales.
Demian Dragonescu	217 căzut.

Cercul Șiria:
Russu Șirianu, ales.

Alegerea din Radna.

Alegerea lui Beleș. — *Mărturisire senzațională.* — Adresa de aderență către alesul episcop Vasile Mangra. —

Ceea-ce de mai înainte vestisem, ieri s'a dovedit în chip strălucit: Beleș János, șeful hamsiștilor, la alegerile congresuale în cercul M.-Radna, locul său natal, unde tatăl său și frațele său a fost protopop, unde și azi fratele său Vasile Beleș este administrator protopopes, unde 17 ani de-arindul s'a tot ales de deputat în Dieta țării și după ce agitase cu toate mijloacele pe care atât de bine le cunoaște din îndelungata sa deprindere electorală — la scrutinul ținut ieri a intrunit abia 360 voturi față de 1000 de voturi obținute de alesul deputat: Dr. Ioan Suciu.

Votul acesta, care onorează atât de mult pe alegătorii cercului M.-Radna este de mare însemnătate: s'a cinstit lupta devotată și desinteresată dusă în favorul bisericii și s'a veștejit după merit apostasia.

Resultatul scrutinului a fost primit cu multă însuflețire de către bărbații de încredere intruniți în colegiul de scrutin.

Și s'a întemplat în decursul scrutinului un incident, pe care nu'l putem lasa neamintit, fiind foarte caracteristic pentru dispoziția de care a fost cuprins cercul întreg, pe de altă parte dovedind lipsa de scrupul alui Beleș János în alegerea armelor de care nu s'a sfiit a se folosi, pentru a se scoate cu ori-ce preț ales.

Când comisarul Consistorului dl Ioan Tuducescu a strigat numele bărbatului de încredere din Bêrzava, dl Vaselian Popovici bărbatul de încredere a predat protocolul făcând următoarele mărturisiri:

Rog pe dl Comisar să binevoiască a nimici protocolul comunei Bêrzava:

pentru-că alegerea nu s'a ținut în Dumineca hotărâtă;

pentru-că alegătorii suspinând au dat voturile lui Beleș, terorizați fiind și amenințați de arindașul jidan Seidner, care, cu ceilalți jidani și cu sămădaie a pătruns în biserică noastră ducând de mână oamenii la urnă înfricați și corupți de beături;

pentru-că învătătorul George Pleș — care a voit să împedice pe bărbatul de încredere din comuna Dumbravița ca să nu se prezenteze cu protocolul la scrutin — toată noaptea a cutreerat casele oamenilor amenințându-i și corupându-i:

mie încă mi-a dat feciorul lui Beleș, Eugen 2 fl. ca să mai „amurțesc patru guri” cuvintele proprii ale ouconășului:

drept-aceea din însărcinarea mai multora vin să scuz comuna noastră care singură a pățit rușinea să dea toate voturile francmasonului Beleș”.

O penibilă impresie s'a produs între cei de față.

Comisarul a nimicit protocolul pentru-că de fapt alegerea nu s'a

ținut în Dumineca prescrisă ceea-ce de altfel a făcut comisarul și cu protocoalele din comunele Lupești și Groși unde toate voturile le obținuse dl Dr. Suciu.

Resultatul alegerii a fost apoi comunicat alesului Dr. Ioan Suciu care petrecea în Lipova unde dînsul conducea scrutinul cercului învecinat.

Când s'a înfașșat alesul Dr. Suciu a fost salutat cu multă însuflețire. Comisarul i-a predat credenționalul, pe care l-a primit mulțumind bărbaților de încredere și făgăduindu-le că numai urmărind binele bisericii va căuta să se facă demn de încrederea alegătorilor, fără să facă deosebire între cei ce au votat pentru dînsul, sau contra.

Au trecut apoi cu toții la un prânz comun în sala mare a ospătăriei At. Pașca.

S'au ridicat mai multe toast. Dr. Ioan Suciu mulțumind alegătorilor pentru încrederea pusă într'însul, V. Popovici pentru alesul Dr. I. Suciu, Dr. Suciu pentru veteranul și harnicul învățător și comisar Consistorial I. Tuducescu, Protasie Givulescu pentru bărbații de încredere și pentru alesul Dr. Suciu, Sever Secula pentru alegătorii cari au resturnat pe reprezentantul procopselit ducând la biruință steagul devotamentului pentru popor și biserică și Sever Bocu dorind ca biruința aceasta să fie începutul altor biruințe în luptele viitoare cari ne așteaptă nu numai în cele bisericesti dar și în cele politice.

Cu mare însuflețire se hotărăște apoi trimiterea următoarei telegrame, subscrisă de bărbații de încredere și de alesul cercului:

Ilustrățit Sale

Vasile Mangra

Nagyvárad.

Bărbații de încredere adunați la colegiul de scrutin în centrul cercului Radna, Vê asigură de alipirea lor fiască așteptând cu nerăbdare momentul introducerii Voastre în tronul arhieresc.

Ioan Tuducescu, comisar consistorial, Dr. Ioan Suciu, alesul deputat al cercului Radna, Georgiu Leric, Georgiu Ardelean, George Serb, Petru Colțeu, Ostoia Mitru, Gheorghe Moldovan, George Ofelu, Grigorie Caba, Ioan Popescu, Ioan Crisnic, Ihe Crisnic, P. Givulescu, George Lupenciu, Florian Han, Vaselian Popoviciu, Dionisie Popa, Maxim Jurcoane, Mateiu Dionisie, Georgiu Roșu, Valeriu Iernescu, Anton Crișian, Tripon Tanasie, Onu Micle, Ioan Popa, Vasile Angeleni.

Luarea Rahovei.

9 Noembrie 1877.

Când vor apărea aceste câte-va rânduri se vor implini exact 25 de ani de când trupele române cuceriră cetatea Rahovei.

M'am hotărât a descrie aceste memorabile zile, 7, 8 și 9 Noembrie 1877, la cari am luat parte cu regimentul 1 de roșiori, ce o datorie sfântă către vechii mei tovarăși de luptă, ce zac ne însuflețiți pe câmpiile bulgari, după ce prin vitejia și sacrificiul de ei însși, au dat țării și neamului, această strălucită izbândă.

La dimineața zilei de 4 Noembrie se aflau înaintea acestei cetăți trupele următoare:

Regimentul 10 dorobanți, 2 batalioane
1 batalion din reg. 1 de dorobanți,
1 batalion din reg. 4 de dorobanți,
1 batalion din reg. 15 de dorobanți

Reg. 2 călărași, 4 escadroane,
Reg. 7 călărași, 4 escadroane,
Reg. 9 călărași, 4 escadroane,
4 baterii de artilerie de câmp montate.
Toate acestea formând aripa dreaptă
a atacului sub comanda defunctului gene-
ral Slăniceanu, pe atunci colonel.

Aripa stângă se compunea din:
Brigada de roșiori, reg. 1 și al 2-lea
în total 7 escadroane.

Reg. 4 de Ulani ruși.
1 baterie călărească română.
1 baterie călărească rusă.
1 batalion de dorobanți sub comanda
majorului Mateescu.

Brigada de roșiori era comandată de
repausatul intru fericire, viteazul general
Cretzeanu Victor pe atunci colonel, ear to-
militate trupelor din aripa stângă de gene-
ralul rus Meyendorf.

La orele 8 a. m. bateria călărească
cu aripa stângă și bateria călărească rusă,
însoțite de două escadroane din reg. 1 ro-
șiori, apar pe culmea dealului ce facea față
redutei din dreapta cetății Rahovei, și de-
scriu la 1500 metri un foc vigoros asupra
mărunților turcești.

Dar tiratorii dușmanii, adăpostiți prin
găurile și anostăți ale terenului cauza per-
sonal însemnate bateriilor și împedea regu-
larea tirului.

Atunci escadronul al 2-lea din reg.
1 roșiori primește ordin a șarja acești prea
curajosii osmanlii și într-o clipă câmpul
este măturat de fesurile roșii, cari acum
zace orizontale la pământ, ear cel-ce erau
mai departe fug în desordine a se adăpos-
ti în cetate.

Pe la orele 9, zăresc bateriile din
aripa dreaptă înaintând în galop spre a lua
poziții de luptă, și peste vre-o 10 minute
22 guri de tun, aruncă din dreapta fier și
foc asupra cetății, încercând bombardarea,
cu cele 12 tunuri ale noastre din stânga.

Turcii răspund slab, și focul lor e rău
îndreptat, căci abia un obuz ne omorise
pe o 3 cai și vre-o 4 oameni. Ei par a și
rezerva munițiile pentru momentul decisiv
al atacului.

La orele unu și jumătate p. m. bate-
rile schimbă pozițiile, luând înaintea cetă-
ții. Situația noastră, escadroanele de ro-
șiori ce formau escorta bateriilor călărețe,
era cât se poate de critică, și pe fiecare
secundă aveam acum a deplânge moartea
sau rănirea unui camarad.

Erau orele 3 p. m. când văzurăm apărând
pe dreapta o coloană de atac, și cu
bucuri puturăm distinge pe bravul locot.
colonel Măldărescu în fruntea regimentului
10 de dorobanți.

Dorobanții se năpustiră ca lei asupra
primelor întărituri, și într-o clipă le și cuceri-
ră. Dar val, cu ce pierderi! Lt.-colonel
Măldărescu are calul ucis și apoi mai în
armă ambele picioare străpunse de gloanțe.
Locotenentii Bordeanu și Rădoieci fură
ucigași, ear peste 300 soldați zăceau morți
în jurul lor.

Cucerisem o redută, acea din stânga
poziției turcești sau dreapta noastră, dar
mai era una și șanțurile de legătură.

Colonelul Slăniceanu ocupă reduta cu
două baterii și trei batalioane, și deschide
un foc neîntrerupt asupra redutei rămase
lucă în stăpânirea dușmanului.

De altă parte colonelul Cretzeanu face
o demonstrație pe stânga cu teată brigada,
și dă ordin majorului Mateescu a ataca re-
duta turcă prin flancul stâng.

Totodată pornește atacul și din dreapta
cu batalioane din 1-iu, al 4-lea și al 6-lea
dorobanți.

Dar rezistența turcilor este în adevăr
eroică și desperată. Focul lor este acum
repede și ucigător. Iuzadar în trei rânduri
bravii noștri oșteni dau năvală cu baioneta,
ei nu pot sfârșima împotrivirea dușmanului,
și sunt aproape nimicii la poalele năpras-
niciei redute.

Cad loviți de moarte majorul Eni, ma-
jorul Gurescu, și sunt răniți grav, majorii
Mateescu și Burileanu, sublocotenentii Spi-
roiu și Ghica Gr., ear peste 1000 de soldați
de grade inferioare zac în somnul veciei în
jurul și în șanțurile redutei!

Erau orele 5 p. m. Impușcăturile ur-
mau mai slabe, dar gemetele răniților erau
înfloritoare.

Brigada de roșiori primește ordin a șarja
spre a salva și degaja, rămășițele de trupe
decimate și fără conducători. Ea își face
datoria cu cel mai mare avânt și entuziasm
și peste o jum. de oră întreaga hordie tur-
cească era îngrămadită în reduta ce le ră-
măsesse.

Ambulanțele adună răniți, — ear a
doua zi 8 Noemvrie, ne ocupăm cu trista
misiune de a ne îngropa morții și a ne în-
tări în pozițiile cucerite.

În dimineața zilei de 9 Noemvrie, cam
pe la orele 3 și jum. a. m. suntem atacați
în aripa stângă de turci.

Un escadron din reg. 4 Ulani ruși,
este surprins în avant-posturi, și aproape
nimicit; caii lor slobozi, vin se măresc
desordinea în bivouacul brigadelor de roșiori,
care din cauza întunerecului nopții mărit
prin desirea unei ceți groase, nu putea a
se orienta.

Impușcăturile se apropiu și începea
a se lumina de ziuă, când auzirăm de-odată
urlete de „alah, alah“, e care strigătură ră-
boinic al turcilor la atac. Ei dau asalt în-
tăriturilor ce făcusem la pedal după rîul Skii,
dar batalionul comandat de repausatul colo-
nel Merișescu, pe atunci căpitan, îi respinse
cu mari pierderi.

Colonelul Cretzeanu trimete pe locot.
Lambrino, azi colonel, să înștiințeze pe co-
lonelul Slăniceanu și să-i ceară ajutoare,
căci acesta dispunea de 3 regimente de
cavalerie intacte; dar fie din o cauză, fie
din alta, aceste ajutoare nu s'au trimis, și
nu vom mai desgrota morții spre a se jus-
tifica.

Colonelul Cretzeanu lasă la propriile
sale mijloace, trimete 6 escadroane și ba-
teria călărească sub ordinele dlui colonel
Chirășescu în ajutorul batalionului de dorobanți
ce apăra podul, — ear dănaul cu un
singur escadron, merge spre Rahova să re-
cunoască dacă în adevăr e părăsită de în-
treaga oaste turcă, și la orele 7 dimineața,

un roșior împlintă lancea cu steagul trico-
lor al țării pe falnică cetate a osmanliilor.

La pod turcii văzând că nu pot trece,
profită de întuneric și se strecoară prin
mlăștinele Dunărei spre Lom-Palanca.

Roșiorii îi urmăresc cu sulita în coaste,
și de și abea în număr de vre-o 300, ei fac
meru la prizonieri care întrec numărul lor.

Pe la orele 2 p. m. sosește în fine și
ulanii ruși. Colonelul lor fiind mai vechiu
la comanda, și ordonă încetarea urmăririi.

La 7 seara intrăm în Rahova cu toată
brigada, caii și oamenii erau extenuați, căci
de trei zile se băteau și aproape nu mân-
caseră nici unii nici alții.

În raportul ce generalul rus Meyen-
dorf a adresat M. S. Regelui după cucerir-
ea Rahovei este și următorul pasaj la
adresa roșiorilor: „Dacă nu citez nume, nu
este că mi lipsesc prilejuri de laudă, dar
atunci pentru a fi cu desăvârșire exact, ar
trebui să fac apelul nominal al celor 2 re-
gimente de roșiori“.

Pentru roșiorii de azi și cei de mâine,
reproducem și scrisoarea marelui nostru
Căpitan, către comandantul brigadelor de ro-
șiori, defunctul general Cretzeanu.

„Scumpul meu colonel Cretzeanu, regi-
mentele mele de roșiori, intru în bri-
gada sub comandamentul d-tale, s'au deo-
sebit în felul cel mai strălucit în toate afa-
cerile la cari au luat parte dela începutul
acestui războiu, și prin disciplina și va-
loarea și prin chipul inteligent și devotat
cu cari și-au îndeplinit datoria, ele au că-
știgat stima aliaților noștri, și domneasca
Mea mulțumire.“

„Vitejia ce ele au desfășurat, și ser-
vicele ce au făcut cu ocaziunea luării Ra-
hovei au adăugat și mai mult la această
stimă și mulțumire.“

„Te însărcinez dar, a mulțumi bri-
gadei de roșiori, în numele țării și în nu-
mele Meu; ear drept răsplătă a bravurei
și devotamentului ei, — anunț-i că M. S.
Împăratul Rusiei a destinat 14 cruci de sf.
Gheorge spre a se împărți gradelor inferioare,
câte două de escadron, și Eu din
parte-mi confer 56 medalii de Virtute Mili-
tară spre a se distribui acestor grade, câte
8 de escadron.“

„Aștept răspunsul d-tale pentru ră-
splătirile ce au meritat gradele ofițerești, în
zilele de 7, 8 și 9 Noemvrie.“

„Ear în ceea-ce te privește, pentru
energia și meritul cu care ai condus trupa,
a cărei comandă și-am încredințat, mi fac o
plăcere ați acorda dreptul de a purta dom-
neasca Mea țifă cu eghiletele statului meu
major, ca o distincție pentru brigada ce co-
manzi și o dovadă pentru d-ta personal a
înaltei Mele mulțumiri. Dumnezeu să crească
și să înmulțească isbăndeale oastei românești“.

Termin urind feștilor mei camarazi,
ca în momentele de grea cumpănă, să fie
deemn de predecesorii lor, demni de înaltele
recompense ce le-a acordat Marele nostru
Rege.
D. A. Macedonski,
major în rezervă.

Din străinătate.

Sultanul constituțional. Se ve-
stește din Constantinopol, că în fața frun-
tașilor bisericilor nemohamedane de acolo,
cari au felicitat pe Sultanul din inciden-
tul aniversării a 60-a, acesta a făcut o
declarație, care a produs o impresie cât
se poate de bună asupra populației creștine
din Turcia. — Sultanul a declarat adică
cu acel privilegiu, că dînsul nu face deo-
sebirie între confesiunile din imperiul său
și că deopotrivă egali consideră pe toți
supușii săi.

Puterile europene și Turcia.
Ziarul „Kölnische Zeitung“ publică o
știre de mare importanță, despre care zice,
că o primește din loc bine informat. Spune
anume, că între puterile europene se trac-
tează planul, de a îndamna pe Turcia, ca
în țările ei europene să introducă anumite
reforme salutare pentru populațiunea ace-
lora. Până acum însă tratativele n'au ajuns
la rezultatul dorit, deși mai mulți repre-
sentanți ai puterilor și-au prezentat deja
părerile în această direcțiune. Acțiunea
pentru estinderea paragrafului 23 din tra-
tatul dela Berlin cu greu va reuși — zice
foaia germană, — pentru-că atunci unele
din marile puteri ar fi silite să intervină
în cauză.

**Cât jertfește Franța pentru
armată.** Una din cele mai interesante
poziții în budgetul francez este aceea
pentru susținerea armatei. Din acea-
stă poziție bugetară se vede, ce
sumă oribilă jertfește Franța pentru
armata sa. Pozițiile bugetare din
chestie sunt următoarele: Secția
primă (trupele din Franța proprie):
646,461.539 franci; secția a doua
(trapele din colonii): 28.275.011 franci;
secția a treia (spese extra-ordinare):
36,082.450 franci. De tot 711,000.000
franci. Și să nu se uite, că budgetul
din anul acesta cu cinci milioane franci
e mai mic decât anul trecut.

NOUȚĂȚI.

ARAB, 24 Noemvrie n. 1902.

**Majestatea Sa Monarchul no-
stru,** după-cum se raportează din
Viena, se află mai bine, intru-cât du-
rerile reumatice, de cari suferă, i-s'au
mai ușurat. — Deocamdată Majes-

Humorul lui Eminescu.

(Urmare și fine.)

Următorul pasaj, în care se descrie
trezirea croulului prin pădure și ajungerea
lui la o ceată de smet, ne arată înrudirea
hormului din Călin, cu cel din „Mitolo-
gicale“:

El coboară și pornește, ca s'ajungă 'n acel
loc.
Eată-l, nene, un om în drumu-l și grăbit
din cale-afară:
Bună noaptea! 'țam mitale! Cum te cheamă?
De-cu-seară!
H-heheh, măi De-cu-seară! Ea mai stai că
nu-l așa,
Ce cați tu noaptea 'n pădure, colinzî lumea
eac-asa?
Cot la cot Călin îl lergă cu odgonul de
un pom
Și se cam mai duce. — Eată că în cale-l
ear un om.
Bună noaptea! 'țam mitale! Cine ești! Sunt
Miază-noapte.
Eielet! Ce cați în codrit, pepent vorzi și
stele coapte?
De-un copac și păsta-l leagă și cum merge
pe cărare
Eată un om prin întunerec înaintea lui răsare.
Bună noaptea! — 'țam mitale! — Cum te
strigă? Zori-de-zii!
Et cametre Zori de ziuă, ia spune ce cați
pe aci
Hai să stăm de vorbă o țără, să mâncăm
păsat cu lapte
Vin facoa, că bate luna, hai la umbră, tot
îi noapte.

— Omu'e, ce 'mi ești pricină?... Sunt gră-
bit... Ce atăta grabă?
Ciorilor! Ia nu mai spune, știu că nu ai
nici o treabă!
Îl legă și pe acesta, că până-ce va găsi foc
Ziuă să nu se mai facă și vremea să stea
pe loc...
... El ajunge. Într'o groapă mare vede un
foc avan
Pe-o păreche de piostre clocotește un cazan
Doi-spre zece smet în juru-l dorm adânc în-
tînși pe burtă,
Împrejur de piestree se cocoa o mare turtă
Și 'n cazan notând în zamă clocoteau vr'o
două vaci,
Hei, își zice nasdrăvanul, dete baba de
colact!...

Acelaș humor se observă și la sfârșit-
tul povestii, în care se desfășură veselul
tablou din natură cu nenta furnicărimel, —
sfârșit anume relevat pentru veselia lui de
câte lanca Alexandri în scriserea din „Con-
vorbiri“ (XVIII, p. 153), în care vorbește și
de sgomotoasa primire ce i-a făcut „Jani-
mea“ lui Eminescu, când a cetit pentru în-
tăia oară pe Călin, sub titlul „O nuntă îm-
părătească“.

În ton săgalnic este scris și începutul
din „Miron și frumoasa fără corp“, descrie-
rea unui botez:

Ce lumină-l și ce vorbe
Jos sub grinzile colibii!
Marta manuje cociorbe,
Ear ciobanu-și pune gluga
Mai îndrugă, câte 'ndrugă

Ese 'n noaptea cu scântei
S-o tuli urt la fugă
Parcă i dracul în călcăi.

Ear la colțul marel vestre
Stau pe laiți, lângă spuze
Un moșneag și trei cumetre
Povestesc mișcând din buze...
Tinerica puica nașă
Prejmuește tot pe moșă
Pe când spală la un bid,
Ear bătrâna gată fașe
Și cumetrele se rid.

Măi ciobane, ortomane,
Unde-mi mergi așa pe frig?
— Da la țigăniță, la Dane,
Și la borș la Pipirig.
Ce era să-ți spun? Eac'asta?
Mi-a făcut băiat nevasta
Nu vâ fie cu bănat:
Să-mi veniți și d-voastre
Că ș-asa'mi sunteți din sat...

...Și continuă în felul acesta, curat
popular, până în momentul când descrierea
încetează și autorul pornește a-și desvolta
ideea filosofică despre lupta grea pentru
ajungerea unei ținte frumoase.

Pe cât de dese sunt urmele de opti-
mism în poeziile în cari contemplează na-
tura, pe atâta sunt de rare, când poetul se
coboară în interiorul ființei sale, s'au când
vorbește de amor. „Eu nu glumesc cu taina
ascunsă“ zice el unde-vă înțelegând sub
„sub taina ascunsă“ amorul sau, sentimen-

tu pe care într'adevăr la tratat eu mai
multă atenție. Cu toate aceste însă găsim
două lungi poeme, simbolice amândouă,
în cari deși pe un fond ironic, menține
totuși tonul umoristic în genul lui Cervan-
tes și Goethe, glumind pe socoteala „focu-
lui sacru“, adese-ori destul de drastic.

Una dintre aceste poeme „Diamantul
Nordului“ sau „Utopia lui Don Quixotte“
este povestea unui cavalier medieval, care
făcând serenadă sub balconul Madonei sale
adoarme cu ghitară în mână, visează că
și-a cucerit iubita și... se trezește dimineața
țearpă în grădina iubitei strănutând:

Apti!... Cavaliere, să-ți fie de bine!..
Aho!... Cine cască!... ee! Chiar cavalerul
În somnul lui dulce visat-a el cerul
Căci biet adormit el a fost cu ghitară
Sub naltul balcon, unde-urlae asară.

E drept că 'nainte el vede chiar rainul
Aievea 'n grădină... Dar val guturaiul
Urt îl cuprinse de-a nopții răceală,
Pe ochi s'a pus bruma și 'n gât răgușală.

Ah, vrut-ar fi dînsul cântând din ghitară
Cu-amor să deștepte copila cea rară
Dar val, auzindu-l ar face-o să creadă
Că strigă cocoșii în verdea livadă.

Și ce-l mai rămân să facă socrul,
În lac să privească cum joacă malacul?
Mai bine prin tufe se fură cu pază
Ca nimeni s'audă și nimeni să vază.

atea Sa rămâne încă tot în castelul din Schönbrunn, și timp de două săptămâni nu va acorda audiențe.

Nou preot al Sârbilor din Arad. O loie maghiară locală publică știrea, că administratorul de până acum al parohiei sârbe din Arad (oraș), Alexandru Brancovici a transferat la parohia din Petrovosele în comitatul Timiș, ear în locul lui a fost numit la Arad din partea episcopiei dela Timișoara Dr. Stanimir Jupanski, protopop titular și fost profesor de teologie în Carloveș. Noul paroh sârb își va ocupa postul locat în Joia viitoare, și coreligionarii noștri sârbi din loc așteaptă cu multă bucurie sosirea noului lor păstor sufistesc.

Nou consul italian la Fiume. Nou consul italian, numit de regie Italiei la Fiume, este cavalierul Victor Lebrecht, căruia Majestatea Sa Monarhul nostru i-a dat zilele acestea exequatura.

Atentatorul dela Bruxella. Regele Leopold al Belgiei a declarat, că ar fi o lașitate din parte-i, dacă ar abdica de la tron din pricina atentatului, ce s'a comis zilele trecute în contra lui. — Pertractarea procesului în contra atentatului Rubino e fixată pe azi, 24 Noemvrie n. Advocatul Royer însă a renunțat să apere pe atentator, deoarece-ce e de părere, că acesta este un agent provocator.

A greșit trenul. Rosa Deutsch din Reșița întorcându-se zilele acestea din Ciocova, unde și-a vizitat rudele, în stațiunea Jebeliu, vrând să se urce în tren, în loc să se urce în trenul de Reșița, s'a urcat în cel din Timișoara. Observându-și greșala, a sărit din tren și a ajuns sub roate, cari i-au zdrobit amândouă picioarele. Femeia fu transportată în spitalul din Ciocova, unde peste puțin timp își dădu sufletul.

Necrolog. Cu inima frântă de durere, aduc la cunoștința tuturor rudeniilor conștienților și cunoscuților, că prea iubită mea soție Anna Nicola născ. Condor după lungi și grele suferințe, împărțită cu sf. Taine, a încetat din viață Joi în 20 Noemvrie n. la 3 oare dim. în al 30 lea an al căsătorii și al 9 lea al fericitei sale căsătorii. Însemnarea sa va face Sâmbătă în 22 Noemvrie n. la 11 oare în cimitirul gr.-orm. din Albac-Arada. Fie-i țarina ușoară și memoria în veșniță! Albac-Arada, în 20 Noemvrie n. 1902. Jalnicul soț Nicolae Nicola, preot.

Un exemplu de bestialitate fără păreche a dat zilele acestea un zugrav din Copenhaga, care a ucis pe propria sa mamă. Biata femeie a suferit multe chinuri sufletesci din pricina fiului ei, care a fost condamnat de repetite ori la temniță

și muncă silnică. El era acum de 20 de ani și vrând a se logodi, îi cerea mereu banii mamei sale, care era săracă și se hrănea ca cus-toreasă. Și fiind-că nenorocita femeie n'avea de unde să-i dea bani, s'a năpustit asupra ei și i-a tăiat gâtul. Și se vede, că fapta aceasta criminală a pregătit-o dinainte, căci deja înainte de omor, ucigașul pusese în curtea casei o căruță, în care a aruncat cadavrul mamei înfășurat în niște covoare și l'a dus în port unde l'a aruncat în apă. Peste cât.-va zile s'a găsit cadavrul. Zugravul povestea vecinilor, că mamă-sa a dispărut, nu părea însă de loc măhnit și trăia mai departe în desirăbălare. El a fost acum arestat și a mărturisit crima cu toate detaliurile, fără nici o rușine sau părere de rău. În Danemarca de două-zeci de ani nu s'a întâmplat vr'un matricidiu, lumea comentează via. acest cas oribil.

Furtuna pe Marea-Neagră. Furtuna ce a bantuit zilele trecute pe Marea Neagră n'a avut din fericeie urmările despre cari se vorbă. „Bosnia“, a sosit la Constantinopol, după douăzeci de ore de luptă cu uraganul. Tot astfel a suferit întârziere și Regele Carol, care a fost cu o întârziere de 6 ore la Constanța.

Mirese notătoare. În fiecare țară sunt alte obiceiuri și și înșurătorii au alte pretenții față de candidatele de mirese. La noi ficiorul înțelept vrea să știe, că înțelege se fata la fert, copt, cusut, spălat și la alte lucruri economice, căci prin aceste și din aceste are să trăiască. Nu fac altcunm nici ficiorii din Himla de lângă insula Rodus, numai că aici traiul e altul prin urmare și pretențiile sunt altele. Înșurătorii din Himla, care trăiesc din pescuit și din alte lucruri, ce se află în mare, vrea să știe, că oare știe nota nevătăca lui, și știe să scoată bureți din mare. Astfel înainte de cununie să ține o probă de notat cu fata. E îndatorată să noate, să scoată bureți din deosebite afunzimi și numai după ce s'a constatat că e în stare de aceste să ține cununia.

Bibliografie. Continutul nr. 11 din Revista „Convorbiri Literare“ anul 36, 1902: Din Rucăr (roman), de C. Oeconomu. — Istoria lui Mihaiu Viteazul. Cap. III.: Înaintașii și vecinii lui Mihai-Vodă; Ștefan Surdal, Alexandra-cel-Rău, Aron, Mihaiu s'junge Domn. Cap. IV.: Cel dintâiu an din domnia lui Mihaiu Vodă. Răscosala împotriva Turcilor. — Scrieri din anul 1853 până 1862, de T. Maiorescu. — Din vremea lui Anton Pann, de G. Bogdan Duică. — Petru Cercel, după isvoare de curând publicate sau inedite, de H. Schachman. — Un chrisov al Radului-Vodă dela Afumați din 1526, Maiu 18, de St. Nicolaescu. — Un cântec dela 1821, de G. Bogdan Duică. — Vasile Pop, Din oca vieti. — Ioan Petrovici, Un

colț de viță (recenziunt), de Il. Chendi. — Începuturile tipografiei în țara românească, de N. Hodoș. — Ziarul lui Ioan Nemoș din Highigh, de Al. Lăpădatu.

PARTEA LITERARĂ.

Românii în Dacia-Traiană

Până la întemeierea Principatelor.

De D. ONEIU.

(Urmare și fine).

Până la constituirea bisericeii bulgare, o organizație bisericească, care se desvolte mai departe elementele creștine primite din sudul Dunării, nu există și nu putea să existe în Dacia sub stăpâniri păgâne. Prin o biserică constituită, elementul roman dela Dunăre a putut să se formeze ca popor creștin num. I în provinciile imperiului, în cele trei secole dela Constantin M. până la invasiunea slavă; ear invasiunea păgână trebuie să-l fi aflat așa întârit în credință încât el să poată rezista până la creștinarea Bulgarilor. Această rezistență el n'ar fi putut s'o aibă în nordul Dunării, fără o puternică alimentare din miază-zi.

Așa fiind, limba Românilor din Dacia, cu elementele ei transdanubiane, creștinismul lor de origine latină, pe lângă mărturiile istorice despre intensitatea elementului roman în provinciile de miază-noapte ale peninsulei Balcanice până în secolul VII și despre retragerea lui de către invasiunea slavă, sunt argumente incontestabile pentru o imigrare română din sudul Dunării. Dar nu această imigrare a dat fință poporului român în Dacia-Traiană, a cărui existență din timpul dominațiunii romane o dovedește toată tradiția istorică, ea și așezarea lui geografică.

Un popor imigrat pe nesimțite, care de-a dreptul să ocupe exact același teritoriu pe care înainte de un mileniu, îl părăsise străbunii sei; care îndată să fie recunoscut, de către vecinii aflați, ca popor vechi în țeară, mai veche chiar decât ei înșiși; care, abia venit, să absorbă, pe un întins teritoriu și încă într'un stat organizat ca regatul ungar, neamuri de mult așezate, până atunci nedesnaționalizate de stăpânii lor, și din dată să se redice la o stare socială și politică precum cea a Românilor în Dacia: acel popor al minunilor, istoria nu-l cunoaște, mintea noastră nu-l cuprinde.

Față cu acestea, nu este admisibilă decât o admigrare română din miază-zi, la neamul daco-român, născut și crescut în

țeara lui. Prin această admigrare, care explică suficient tot ce adversarii continui-tății au invocat mai cu temei, se mai explică și faptul foarte remarcabil că numai în afară de teritoriul colonizațiunii romane mai intense în Dacia se află proprietăți fonetice de ale dialectelor transdanubiane, pe când pe acel teritoriu însuși s'a păstrat mai curat dialectul daco-român propriu zis. Unde eră un strat vechi mai puternic, influența statului nou a fost mai slabă.

Cât despre timpul imigrării, ea caută să fi început nu mult după așezarea Slavilor în peninsula Balcanică. Mai ales perioada de liniște ce-a urmat în Dacia după așezarea Bulgarilor în Moesia (679) și până la venirea Ungurilor (894) a trebuit să atragă pe Români transdanubiani, puși în mișcare prin retragerea de către invasiunea slavo-bulgară. Puterea Avarilor eră slăbită încă dela defecțiunea Bulgarilor sub Cubrat (pe la 635), federat al imperiului roman; cu Bulgarii (pe atunci așezați la miază-noapte de gurile Dunării), se aliase și Slavii vecini, cum și „captivii romani ai Avarilor“ din nordul Dunării, spre a scutura jugul avar. În urmă, părți ale Daciei se găsesc unite cu statul bulgar din Moesia (chiar dela început), cu care, după risipirea Avarilor prin Carol M. (799), s'au unit și părțile stăpânite până atunci de ei la răsărit de Tisa.

Pe timpul când ambele maluri ale Dunării în secolul IX până la Morava și Tisa, erau unite sub aceeași stăpânire, — ca „țeară imensă și popor mult“, cum un geograf german din secolul IX numește imperiul bulgar din timpul său, — admigrarea română din miază-zi, la frații pe atunci mai bine adăpostiți în Dacia, a putut să urmeze mai firește decât ori-când. Negreșit, ea putea să se continue și în secolele următoare, dar fără să aibă caracterul unei mișcări în mase: nici masele puse în mișcare, nici motivul unei asemenea mișcări nu se mai află pe urmă. Partea cea mai mare a elementului roman din provinciile de miaz-noapte ale peninsulei Balcanice s'a retras, pe cât se vede, în primele secole după așezarea Slavilor și Bulgarilor, căci el n'a avut o influență mai însemnată asupra limbii acestor popoare. Retragerea s'a făcut mai întâiu spre miaz-zi, unde este adevărită; pe urmă și spre miază-noapte, unde este probabilă.

Întăriți prin admigrarea de peste Dunăre, Români din Dacia au putut apoi să absorbă cu atât mai ușor elementul slav conlocuitor, ale cărui urme au rămas în nomenclatura topografică pe toată întinderea țării, ca și în elementele slave ale limbii românești și ale organizației sociale și politice, și să desvolte aceea putere de expansiune prin care ei au cucerit etnicește aproape tot teritoriul Daciei antice, ear politicește partea cea mai expusă a ei. Această putere de asimilare și de expansiune, cum istoria n'o arată decât la popoare autochtone s'au cuceritoare, ei au desvoltat-o mai ales ca element autohton pe teritoriul colonizațiunii romane, ca element cuceritor în Principate.

Așa înțelegem istoria veche a Românilor în Dacia-Traiană.

Red. respons. Ioan Russu Șirianu. Editor Aurel Popovici-Barcianu.

Insertiuni și reclame.

Casă de închiriat.

În comuna Domașnia (Bănat) care are țiguri regulate, s'a edificat anul acesta o casă de nou provăzută cu 4 chilii (odăi), 1 bucătărie, 1 cămară coridor împregiuz, și alte realități la locul cel mai bun în piață, întocmit pentru prăvălie (dughan) și ospătărie (birt) și se va închiria dela 1 Decemvrie 1902 st. v. Avis Românilor interesați.

Domașnia, în 1 Noemvrie 1902.

Cu toată stima Nicolae Mejdina, epítrop.

În urmă o ușă n balcon se deschide Prin flori se arată un cap care ride, O blondă cu părul de aur, șireată De amori-i prostătec rizând se desfășă.

În celalalt poem satiric „Antropomorfism“. Eminescu simbolizează iubirea senzuală prin un joc vesel și burlesc dintre un cocoș și o găină, punând, natural, toate păcatele lumesti în cărua găinei, vecinică cochetă până la adânci bătrânețe când îi vin gânduri de călupărie și reflexiuni filosofico-morale.

Eată o scenă de luptă dintre un cocoș tiner (Făt frumos) și altul bătrîn (Sultanul) pentru amorul trădat de cocheta puicută:

Și Sultanul care crede, cum că e necredincioasă

Tinărul Ciobăno el acum căta pricină

Cu curagiu el se ridică, creasta-i roșe se nvenină

Și lugubru el îi zice: fugi, sau mori tu, ticăloase!

Făt-frumos gătu-și îndoaie îndărăpt și îi răspunde:

Nu m'atinge-a ta insultă, tu de-origine plebeu —

Diferența prea e mare; cine ești? și cine eu?

Eu petrec-și eu fac curte cui voiesc și ori și unde!

Te-oiu silii să lupți cu mine — iritat strigă

Și sburli penele n ceafă și cu furie să aruncă.

Luptă crunt, pe când de o parte stă nefericita porună

Ursitoarea Iliadel, ce își plânge Don-Juanul.

Se trântesc, se rup cu ciocul și mânăcă

Obosesc. Se naște-acuma pe o minută armistiț,

Dar' curând să ncaer earăși. Don Juanul cel pistriț

Cade n sânge. Și Sultanul trimbiță pe el cu fală.

Eară Dona nu tradează ce n simțirea-i se petrece

Nu tradează de-i durere, voioșie, neșșare,

Poate vru să dea prețul părții ce-i învingătoare

Și de-aceea rămăsese ca și marmura de rece.

Tendința fundamentală în această poezie, în care revine motivul necredinței femeii din „Vidra“ ceea frumoasă și din celelalte balade populare, este satirizarea amorului statornic și a naivității acelor cari înalță iubirea din sferile sale senzuale la altele eterice. Numai filosofii îmbătrâniți și slăbiți, numai călugărițele aschete și prefăcute mai cred în amorul transcendentă... Astfel vorbind de găina din poveste, care, după ce îmbătrânește, e părăsită de toți cucușii și ne-i mai rămâne alt-ce decât să cante prietenia unui cuminte clapon, autorul continuă:

În curind cade pe gânduri, deveni curind bogotă

Cum se n'tâmplă: din Phriene, deveni călugăriță,

Limba-i umblă ascuțită, ca la vechea procrețiriță

Poiata afurisește și ograda poliglota.

Ea cată societatea părințelului Chirilă,

A claponului lugubru cu humorul lui de bute,

El iubește n ea ideea frumuseței cei trecute

În matrona desfrunzită vede încă o copilă.

Ea vedea în înțeleptul cu arștare cuvioasă

Prototipul cucușimei, pe-al cucușilor cucuș

Când cu flori de-oratorie și cu ochi bisericosi

Adâncit platonisează în tiradă somnolentă.

În afară de aceste mai ntălnim humor inocent în poeziile lirice: „Între paseri“ (Ed. Maiorescu), „Frumosă și jună“ (Postume p. 43), „Mândră, mândră, vrei nu vrei“ (Poesii populare, p. 105) și în alte strofe singuratiche.

Toate aceste împreună ne dovedesc, cred, în de ajuns că este totuși o părțică în individualitatea poetului nostru care se caracterizează prin note vesele și de mulțumire sufistescă, note cari la rindul fac parte dintr'un alt sentiment mai puternic, din dragostea ideală a lui Eminescu pentru natură și pe cari nu trebuie să le desconsiderăm, vorbind de acest scriitor.

Il. Chendi.

A apărut:

STROPI DE RÓUĂ

DE
ELENA DIN ARDEAL.

Prețul 1 cor. plus 5 fil. porto.

Se află de vânzare la Administrația ziarului „Tribuna
Arad”.

„Nădlăcana“

institut de credit și economii, societate pe acții în

NĂDLAC (Nagylak) comitatul Cienadului.

Fondată la 1897 cu un capital social de 100.000
coroane în 1000 bucăți acții à 100 coroane.

Acordă: credite personale pe cambii, credite pe cambii cu acoperire ipotecară, credite pe obligațiuni cu cavenți și imprumuturi pe amanete și efecte publice.

Primește: depuneri spre fructificare, după cari institutul plătește contribuția erarială; ear deponenții primesc după banii depuși 5% interese.

Dirrecțiunea.

545 -- 69

Telefon: 440

Telefon: 440

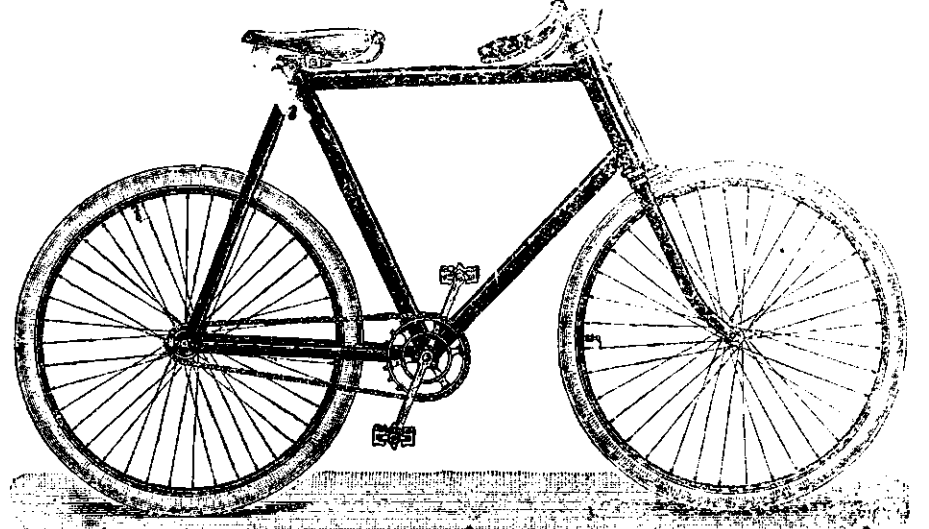
Koch Dániel

A R A D, strada Deák Ferencz nr. 42,
vis à vis de hotelul „Crucea-albă”.

Mare deposit de biciclete de primul rang, de mașini de cusut și exclusiv deposit de cele mai vestite biciclete

„Puch”.

Primește în lucrare transformarea totală, emailarea în toate colorile, precum și nickelarea a oricăre biciclete.

Părți constituitoare de biciclete și mașini de cusut, precum și tot felul de fabricate pentru mașini permanent se găsesc în magazinul meu.

Biciclete și mașini de cusut se vând cu prețuri favorabile.

Aplicarea la locul lor a sonerelor electrice și a telefoanelor de casă se execută cu prețuri foarte avantajoase.

Mare magazin de mașini electrice.
Mare atelier pentru reparaturi.

Comandele din provincă se îndeplinesc cu toată punctualitatea.

733 - 33

OPURI și BROȘURI

Se recomandă

FOI PERIODICE

a executa următoarele:

INVITĂRI

BILETE DE LOGODNĂ
după dorință și în culori

BILANȚURI

ANUNȚURI FUNEBRALE

● Tot felul de lucrări tipografice ●

atingătoare de această branșă

PROGRAME

BILETE DE CUNUNIE
după dorință și în culori

ADRESE

BILETE DE ÎNTRARE

Tipografia „Tribuna Poporului“

ARAD

Str. Deák Ferencz nr. 20

PREȚ-CURENTURI
în orice limbă

NOTE

STATUTE • LIBELE

CIRCULARE

● Diferite tipărituri pentru bănci ●

CĂRȚI DE VISITĂ
diferite formate

MENU

PLICURI CU FIRMA

OBLIGAȚIUNI

Comandele primite să efectueze prompt și conștiincios.

CĂRȚI în COMISIUNI

Prețuri moderate!

EDITURĂ PROPRIE